

[Erik Eriksen.]

for øvrigt været tilfredse hermed. Men jeg mener, jeg har lov til at sige, både historisk og i dag, at det er os andre, der har givet udtryk for samarbejdsvilje i den periode, vi havde regeringen — fordi vi var nødt til det, kan man sige, men det er dog en kendsgerning, at der blev gennemført store ting, så man har ikke lov til at sige, at vi skulle være evneløse og viljeløse.

Jeg må også gøre nogle bemærkninger om, hvad der er sagt fra radikal side. Det er egentlig svært for mig at måtte indrømme, at jeg i det store og hele er enig med det ærede medlem hr. Aksel Larsen i, hvad han sagde om det radikale parti i går. Når jeg nu hørte det ærede medlem hr. Helge Larsen, må jeg sige, at radikal politik og hele det radikale landsmødes forløb for os andre at se viser partiets ængstelse for at blive fortrængt af socialistisk folkeparti. Det indtryk må vi have, at det er derfor, man fra radikal side siger: stem radikalt.

Så sagde den radikale ordfører i går — og det var ikke kedeligt — at han alene havde opfattet det ærede medlem hr. Hans Rasmussens tale i Høng som humoristisk. Det er det jo også svært at sige noget til. Jeg må indrømme, at jeg har personlig altid haft følelsen af, at sans for humor egentlig var ved at blive en radikal mangelvare. Det er jo ikke ligefrem sådan, at den radikale gruppe består af lutter humorister. Man har vel ikke siden Oluf Steens dage set nogen fra de bænke, der her i tinget virkelig havde sans for humor.

Nu siger man altså, at den tale var opfattet humoristisk. Hvis jeg skulle give et råd — det skal man jo være varsom med — så vil jeg sige, at det ærede medlem skal passe på, at humoren ikke tager overhånd, for det ærede medlem hr. Hans Rasmussen plejer jo ikke at optræde som spøgefugl, når han er på en talerstol. Det er i hvert fald mit indtryk, at det ærede medlem, når jeg har hørt ham tale her, ikke er til at spøge med. Hvis jeg tager et så fremtrædende radikalt blad som Roskilde Tidende, så tør jeg jo sandelig nok sige, at de har ikke taget det ærede medlem hr. Hans Rasmussens tale som humoristisk. Deri siger man i en ledende artikel, at hvis det havde været formanden for socialdemokratiet,

der havde holdt en sådan tale, så havde regeringssamarbejdet været sprængt. Nu var det altså næstformanden for socialdemokratiet, der holdt denne tale, så jeg tror ikke, det er klogt at være helt humoristisk.

Jeg kunne komme med mange andre citater, der også viser, hvilket indtryk det har gjort f. eks. i den socialdemokratiske ungdom, men lad det nu ligge.

Jeg beder altså undskylde, men det er mig virkelig ikke muligt at få øje på radikal indflydelse i døgnets politik. Der er, tror jeg, også for de fleste her i salen en følelse af, at det er noget underligt uvirkeligt, når man fra radikal side taler derom, og jeg mener — for nu at blive i det ærede medlem hr. Helge Larsens terminologi — at det da virker helt humoristisk, når den højtærede handelsminister i formiddags giver udtryk for, at et valg væsentligst vil dreje sig om de radikales stilling. Det er ikke kedeligt. Det er virkelig en opfattelse i mange kredse uden for det radikale parti, at det forlader bastion efter bastion. Nu forstår jeg altså, som det blev sagt i går, at det drejede sig altså egentlig først og fremmest om det hensigtsmæssige; når talen var om kildeskat og fradragsregel, så var det en generationsbestemt delingslinje. Jeg tror, at mange er ængstelige for dette generationsskifte, der er sket; bladet Politiken er det i hvert fald, når det drejer sig om kildeskat.

Jeg kan ikke lade være at sige, at jeg har lagt mærke til, at vor tidligere kollega — og højt skattede kollega — Bertel Dahlgaard ved det radikale landsmøde foreslog, at der om kildeskat og fradragsregel skulle afholdes en vejledende folkeafstemning. Måske har han alligevel fået en lille smule humoristisk sans, for hvis man tænker sig, at vi skulle have en sådan folkeafstemning og folketingets medlemmer bandt sig til at følge dens resultat, så ville den være grundlovsstridig, og hvis ikke tingets medlemmer binder sig til at følge den, så er det jo i virkeligheden alene at gøre grin med vælgerne. Men det er jo ikke kedeligt, at man sådan tænker at afholde en art gallupundersøgelse oven i købet om spørgsmål, der har med skatter at gøre.

Jeg skal slutte dette med at sige, at jeg har den opfattelse, at det sidste radikale